

॥ वाल्मीकि रामायण ॥

५ सुन्दरकाण्ड

अध्याय ४

ततः स मध्यं गतमंशुमन्तं
ज्योत्स्नावितानं महदुद्वमन्तम् ।
ददर्श धीमान्दिवि भानुमन्तं
गोष्ठे वृषं मत्तमिव भ्रमन्तम् ॥ १ ॥

लोकस्य पापानि विनाशयन्तं
महोदधिं चापि समेधयन्तम् ।
भूतानि सर्वाणि विराजयन्तं
ददर्श शीतांशुमथाभियान्तम् ॥ २ ॥

या भाति लक्ष्मीर्भुवि मन्दरस्था
तथा प्रदोषेषु च सागरस्था ।
तथैव तोयेषु च पुष्करस्था
रराज सा चारुनिशाकरस्था ॥ ३ ॥

हंसो यथा राजतपञ्चुरस्थः
सिंहो यथा मन्दरकन्दरस्थः ।
वीरो यथा गर्वितकुञ्जरस्थश्च
चन्द्रोऽपि बभ्राज तथाम्बरस्थः ॥ ४ ॥

स्थितः ककुत्सानिव तीक्ष्णशृङ्गो
महाचलः श्वेत इवोच्चशृङ्गः ।
हस्तीव जाम्बूनदबद्धशृङ्गो
विभाति चन्द्रः परिपूर्णशृङ्गः ॥ ५ ॥

प्रकाशचन्द्रोदयनष्टदोषः
प्रवृद्धरक्षः पिशिताशदोषः ।
रामाभिरामेरितचित्तदोषः
स्वर्गप्रकाशो भगवान्प्रदोषः ॥ ६ ॥

तन्त्री स्वनाः कर्णसुखाः प्रवृत्ताः
स्वपन्ति नार्यः पतिभिः सुवृत्ताः ।
नक्तञ्चराश्चापि तथा प्रवृत्ता
विहर्तुमत्यङ्गतौरुद्रवृत्ताः ॥ ७ ॥

मत्तप्रमत्तानि समाकुलानि
रथाश्चभद्रासनसङ्कुलानि ।
वीरश्रिया चापि समाकुलानि

ददर्श धीमान्स कपिः कुलानि ॥ ८ ॥

परस्परं चाधिकमाक्षिपन्ति
भुजांश्च पीनानधिविक्षिपन्ति ।
मत्तप्रलापानधिविक्षिपन्ति
मत्तानि चान्योन्यमधिविक्षिपन्ति ॥ ९ ॥

रक्षांसि वक्षांसि च विक्षिपन्ति
गात्राणि कान्तासु च विक्षिपन्ति ।
ददर्श कान्ताश्च समालपन्ति
तथापरास्तत्र पुनः स्वपन्ति ॥ १० ॥

महागजैश्चापि तथा नदद्भिः
सूपूजितैश्चापि तथा सुसद्भिः ।
रराज वीरैश्च विनिःश्वसद्भिर्
हृदो भुजङ्गैरिव निःश्वसद्भिः ॥ ११ ॥

बुद्धिप्रधानान्नुचिराभिधानान्
संश्रद्धधानान्नुचिराभिधानान् ।
नानाविधानान्नुचिराभिधानान्
ददर्श तस्यां पुरि यातुधानान् ॥ १२ ॥

ननन्द दृष्ट्वा स च तान्सुरूपान्
नानागुणानात्मगुणानुरूपान् ।
विद्योतमानान्स च तान्सुरूपान्
ददर्श काञ्चिच्च पुनर्विरूपान् ॥ १३ ॥

ततो वरार्हाः सुविशुद्धभावास्
तेषां स्त्रियस्तत्र महानुभावाः ।
प्रियेषु पानेषु च सक्तभावा
ददर्श तारा इव सुप्रभावाः ॥ १४ ॥

श्रिया ज्वलन्तीस्त्रयपयोपगूढा
निशीथकाले रमणोपगूढाः ।
ददर्श काञ्चित्प्रमदोपगूढा
यथा विहङ्गाः कुसुमोपगूढाः ॥ १५ ॥

अन्याः पुनर्हर्म्यतलोपविष्टास्
तत्र प्रियाङ्गेषु सुखोपविष्टाः ।

भर्तुः प्रिया धर्मपरा निविष्टा
ददर्श धीमान्मनदाभिविष्टाः ॥ १६ ॥

अप्रावृताः काञ्चनराजिवर्णाः
काञ्चित्पराध्यास्तपनीयवर्णाः ।
पुनश्च काञ्चिच्छश्लक्ष्मवर्णाः
कान्तप्रहीणा रुचिराङ्गवर्णाः ॥ १७ ॥

ततः प्रियान्प्राप्य मनोऽभिरामान्
सुप्रीतियुक्ताः प्रसमीक्ष्य रामाः ।
गृहेषु हृष्टाः परमाभिरामा
हरिप्रवीरः स ददर्श रामाः ॥ १८ ॥

चन्द्रप्रकाशाश्च हि वक्त्रमाला
वक्राक्षिपक्ष्माश्च सुनेत्रमालाः ।
विभूषणानां च ददर्श मालाः
शतहृदानामिव चारुमालाः ॥ १९ ॥

न त्वेव सीतां परमाभिजातां
पथि स्थिते राजकुले प्रजाताम् ।
लतां प्रफुल्लामिव साधुजातां
ददर्श तन्वीं मनसाभिजाताम् ॥ २० ॥

सनातने वर्त्मनि संनिविष्टां
रामेक्षणीं तां मदनाभिविष्टाम् ।
भर्तुर्मनः श्रीमदनुप्रविष्टां
स्त्रीभ्यो वराभ्यश्च सदा विशिष्टाम् ॥ २१ ॥

उष्णादितां सानुसृतास्रकण्ठीं
पुरा वराहोत्तमनिष्ककण्ठीम् ।
सुजातपक्ष्मामभिरक्तकण्ठीं
वने प्रवृत्तामिव नीलकण्ठीम् ॥ २२ ॥

अव्यक्तलेखामिव चन्द्रलेखां
पांसुप्रदिग्धामिव हेमलेखाम् ।
क्षतप्ररूढामिव बाणलेखां
वायुप्रभिन्नामिव मेघलेखाम् ॥ २३ ॥

सीतामपश्यन्मनुजेश्वरस्य
रामस्य पत्नीं वदतां वरस्य ।
बभूव दुःखाभिहतश्चिरस्य
ऋवङ्गमो मन्द इवाचिरस्य ॥ २४ ॥

The files in this directory are revised versions of the digital files produced by Professor Muneo Tokunaga, Kyoto University, and copyrighted by him. I am grateful to Professor Tokunaga for his agreement to this use of his original files and for permitting the revised versions to be made publicly available.

Dr J. D. Smith ; email: jds10@cam.ac.uk ; <http://bombay.oriental.cam.ac.uk/index.html>

ITRANS conversion questions to: avinash@acm.org;

Last updated on March 25, 1998; Send corrections to sanskrit@cheerful.com